

ДЪЦАТА.

Мамо, скоро ли ще са опече хлѣба? Много сме гладни бе, мамо!

ДОНА. (умилно).

Скоро, мили мой дѣчица, скоро. Ей сега ще си дойде татко ви — той отиде на воденицата да поиска малко брашно, като донесе ще си мѣсемъ единъ голѣмъ хлѣбъ, да са наѣдете.

ДЪЦАТА.

Мамо! дай ни баремъ сухи корички да поѣдемъ. Както са види, тати не ще да си дойде скоро.

ДОНА. (дава имъ по-една суха коричка).

Хайде сега по-излѣйте навънъ. (На Злата). Златке произведи дѣцата малко на вжнъ да са позалжатъ. (Злата извежда дѣцата на вжнъ, Танчо влиза и сѣда на едно столче).

ЯВЛЕНИЕ II.

ДОНА и ТАНЧО.

ДОНА.

Даде ли ти малко брашно? Ако си донесалъ, дай да мѣся, защото дѣцата сж отъ снощи гладни!

ТАНЧО. (угахрено).

Не донесохъ, ступанке, нищо! никой нищо ми не даде, какво да донеса?